No. 157. DONDERDAG 31 DECEMBER. 1857.

VIER EN DERTIGSTE JAARGANG

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 2.30 buiten Assen franco per post ƒ 2.45. — De prijs der Advertentiën is van 1 tot 5 regels ƒ 1.00 en voor elken regel meer 15 cent behalve 35 cent zegelregt.

GEDEPUTEERDE STATEN der provincie Drenthe

Brengen ter kennis van de belanghebbenden, dat met ultimo December van dit jaar zal ophouden de sedert 1843 op 's Konings magtiging gedane heffing van opcenten op het op- en afvaartsgeld op de Drentsche Hoofdvaart en dat aanvangende 1o Januarij 1858 tot nader order wegens de vaart op gemeld kanaal, alleen het gewone op- en afvaartsgeld naar het bestaande tarief zal worden geheven, zonder eenige verhooging, behalve de bepaalde retributie voor het voorregt van voorschutting van schuiten, veer- en markischepen.

Assen den 30 December 1857.

Gedeputeerde Staten voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK
Voorzitter.
W. H. HOFSTEDE
Griffier.

De GEDEPUTEERDE STATEN van Friesland brengen, bij deze, ter kennis van de belanghebbenden, dat bij hun besluit van heden, no. 36, met ingang van den 1 Januarij 1858, zijn ingetrokken en buiten werking gesteld de bij het 1e lid van hun besluit van den 5 Maart 1855, no. 40, vastgestelde bepalingen, omtrent den in- en doorvoer van rundvee in de provincie; dat daardoor evenwel geene verandering is gebragt in het bij art. 1 van het reglement tot voorkoming der verspreiding van de besmettelijke longziekte onder het rundvee in deze provincie gestelde verbod tegen den in- of doorvoer van rundvee, afkomstig van door de longziekte besmette stallen of weiden, tegen de overtreding waarvan bij art. 23 deszelfden reglements eene geldboete van f 25, tot f 75. en, bij niet betaling, eene gevangenisstraf van drie tot zeven dagen is bedreigd.

Leeuwarden den 14 December 1857.

De Gedeputeerde Staten voornoemd,
VAN PANHUIS
Voorzitter.
A. VAN DER LAAN
Griffier.

De BURGEMEESTER der Gemeente Assen.

In aanmerking nemende, dat het zoogenaamde nieuwjaarwenschen langs de huizen niets is dan bedelarij:

Brengt ter kennis van het algemeen, dat de politie-bedienden zijn belast, om daartegen op den eerstkomenden nieuwjaarsdag streng te waken, en noodigt de ingezetenen uit, om tot wering en uitvoering van dat verouderd misbruik mede te werken, waartoe de weigering van iedere gift als een doeltreffend middel is aan te bevelen.

Tevens wordt de aandacht der belanghebbenden gevestigd op de verordeningen op het tappen en schieten, en dat tot handhaving derzelve bij vernieuwing aan de politie de noodige bevelen zijn gegeven.

Assen, 24 Dec. 1857.

De Burgemeester voornoemd
VAN DER FELTZ.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

31 Dec.

NIEUWJAAR.

1857 behoort bijna tot de geschiedenis, als gij, waarde Lezers, dit blad in handen neemt.

Honderd zevenvijftig maal zijn wij tot u gekomen met het dikwijls zoo gewigtige nieuws der wereld, en op treffende waarheden en ernstige waarschuwingen hebben wij u dikwijls, naar aanleiding van de gebeurtenissen des tijds, gewezen, of werden die door uwe oplettendheid en uw nadenken zelf uit de tijdingen, die wij u mededeelden, getrokken. Wij willen, wetende hoe gezet gij ons „Overzigt" leest, uwe aandacht niet vermoeijen, met nog eens al de feiten van het belangrijke jaar 1857 in geregelde orde voor uwe oogen te plaatsen. Gij kent die, en welligt was onze pen, als zij u thans weder op die feiten wees en die in meer of min behagelijk of stemmig kleed tooide, niet zoo gelukkig dan toen zij het deed, onder den indruk der verrassing, en vond zij u niet in zoo opgewekte stemming, als op dat oogenblik, toen het wezenlijk nieuws voor u was, of toen gij de oplossing van een vraagstuk verbeiddet met angst of met verlangend ongeduld.

1857 behoort bijna tot de geschiedenis, en die zich later nederzet, om voor tijdgenoot en nakomelingschap op te teekenen, wat er al voorviel op de groote wereldmarkt, op zedelijk en stoffelijk gebied, hij zal geene klagte uiten over gebrek aan gebeurtenissen van allerlei aard, en zelfs de welvaart, aan velen met het stervend jaar ontroofd, zal hem rijk maken als historie-schrijver.

Zitten, op den oudejaars-avond, duizenden in stille overdenking, over het lot, dat hen 1857 bragt, heeft de eene stof, ruime stof, tot dank, en getuigt hij, met het oog ten hemel: „ik ben geringer dan al de weldaden, die gij, o Heer! mij hebt bewezen — weeklaagt de ander over 't geen hem, welligt aan „bloed en goud," is ontnomen — verheugt zich deze er over, dat het afgeloopen jaar hem was tot verheffing; — zegt gene: „1858 vindt mij niet meer op den stoel der eere!" — ziet hier iemand met blijdschap op zijne aangegroeide schatten, die het jaar, dat afscheid neemt, hem aanbragt, en waarmede hij een nieuw jaar ingaat, om veel te doen en meer te winnen — rust ginds de smartvolle blik eens wakkeren mans op zijne boeken, op 't credit en debet, en vindt hij, tengevolge van den vreesselijken storm, die de oudste handelshuizen deed schudden of tuimelen, van het goed zijner vaderen, of dat zijner bekwaamheden en moeite niets meer overig . . . . allen zullen in den aanstaanden nacht, met den laatsten slag der middernachts-klok, het afscheid van het jaar 1857 hooren en uit duizende monden zal het door Europa, zoowel in het paleis als in de boeren-woning, zoowel in het huis der vreugde als in dat der droefheid klinken: „1858 is gekomen — *„een gelukkig nieuwjaar."*

Ook wij roepen, waarde lezers, u dit uit de verte welgemeend en hartelijk toe, en wij zijn gereed, om in het jaar 1858 telkens tot u te komen met goede of kwade tijdingen, al naar de wereld die geeft en volgens de schatting van ons beperkt oordeel — maar ook altijd met gebeurtenissen, die, hetzij ze ons vreugd of smart geven, niets anders zijn, dan de leidingen Gods met het menschelijk geslacht en met eiken sterveling in 't bijzonder, dikwijls ondoorgrondelijk voor ons kortzigtig oog, soms pijnlijk voor ons hart, maar steeds dienstbaar tot het groote doel des Eeuwigen: „opvoeding van den mensch voor een Vaderland, waar een geluk woont dat niet bij dagen en jaren wordt geteld, omdat het eeuwig is."

Wat zal het nieuw te beginnen jaar voor ons geweest zijn, als daarin de laatste klokslag wordt gehoord? Zullen wij dien kunnen hooren? Zal de dood ook ons de pen uit de vingers nemen, en zult gij dus onze stem uit de kolommen dezer Courant weldra niet meer hooren? Wie van u zal hij de oogen sluiten, zoodat hij niet meer mag zien, wat wij u ter lezing en bepeinzing aanboden? . . . .

Wij weten het niet. Hoe zouden wij een geheel jaar overzien — wij, die niet te beschikken hebben over den polsslag die komen moet!

Maar redeneren mogen wij, voorspellen zelfs de dingen die aanstaande zijn, want de Heer gaf ons verstand en oordeel en het vermogen om oorzaken op te sporen en gevolgen te berekenen. Herinneren wij ons echter hierbij gedurig, dat Hij ons zoo dikwijls op indrukwekkende wijze doet gevoelen: „uwe wegen zijn niet de Mijne — uwe berekeningen leiden niet tot Mijn doel. Zóó moet het zijn!"

Die overtuiging houde steeds de wacht bij onze pen als zij verhaalt en beoordeelt en profeteert en besture het oordeel, lezers! dat gij u, 't zij overeenkomstig met of tegen onze zienswijze, over de dingen dezer wereld vormt, dan zullen wij gewis voorzigtig zijn en beter tevreden, als alles niet *is* of *wordt* naar onze meening en onze wenschen.

Zoo gestemd en staande nog bij den grenspaal tusschen 1857 en 1858, gelooven wij, dat wij een jaar zullen intreden, dat belangrijke gebeurtenissen in zijn schoot verbergt. De hemel is niet helder, zoo wel op zedelijk als stoffelijk gebied en hoewel geene zeer zwarte onweerswolken zich aan onzen blik vertoonen, zoo laten zich toch hier en ginds onheilspellende teekenen zien, die den verstandige redenen geven tot bezorgdheid.

De diplomatie roept luide: „vrede, vrede en geen gevaar!" en die gaarne het beste gelooft, meent, dat de uitputting van kracht, op zoo ontzettende inspanning volgende, een ernstigen strijd, althans in de eerste jaren, wel zal beletten, maar de ondervinding heeft het ons geleerd, niets is bedriegelijker dan die meening.

Op 't onverwachts ontstaat er verschil, op de verrassendste wijze, ja, tegen de scherpzinnigste berekening, erlangt het bij den dag ernstiger aanzien, men grijpt naar de wapenen en de verzoening wordt alleen gevonden, na veel geld te hebben verkwist en helaas! ook veel bloed.

Er heerscht verholen wrok bij de potentaten. De kreet des eenen werd niet bevredigd — de andere zag zich te zeer vernederd en onder de wederzijdsche rekening is niet met een opregt hart geschreven: tot genoegen vereffend.

Dit onthoude men wel!

Zetten wij ons nu, om in eenige weinige regelen het nieuws van de jongste dagen, te verhalen. Het is zeer weinig, en het beste daarvan is, dat de geldcrisis afneemt, zoodat de Engelsche *Times* durft zeggen: Zij is voorbij!

Voorbij? Ja, dat de tijding, althans te Londen, niet meer wordt gehoord: „dit of dat groote handelshuis is gevallen!" maar de kleine burger, die leeft van de kruimelkens die daar vielen van de tafel der handel- en fabrijkkoningen — hij zal nog bitter en nog lang lijden door de verwoestingen onder de groote fortuinen des lands aangerigt. Intusschen — het wordt beter en wij verheugen ons daarover hartelijk. Gaan wij dus, in dit opzigt, welgemoed 1858 in, en hopen wij, dat Hij die alles regeert, die goed en kwaad zendt, de ellende die duizenden trof, in 't eind tot zegen doe zijn van het menschelijk geslacht.

Hij had ook met die beproeving Zijn doel en den sterveling past het, eerbiedig te zwijgen en verder te doen wat zijne hand vindt te doen.

Frankrijk geeft thans zeer weinig nieuws, maar wat het geeft is vrij goed.

Zoo zegt men, dat Nieuwjaarsdag eene algemeene amnestie zal medebrengen voor de Generaals, die buiten Frankrijk zwerven, en voor de journalisten, die gebukt gaan onder eene waarschuwing.

Dat zou velen een pleizierig begin van 1858 geven!

Verder fluistert men elkanderen toe, dat de Keizer iemand met eene vertrouwelijke lastgeving naar Italie zal zenden?

Waartoe? vraagt men zeer natuurlijk.

Maar het antwoord daarop is niet zoo gemakkelijk te geven, althans de aard der zendingen, soms op last van Engeland en Frankrijk in Italie uitgevoerd, kwamen meestal niet onder het volle licht der zon.

Wij hebben nog meer nieuws.

Vooreerst: „de zaak der Donau-Vorstendommen is geschikt", — iets, dat wij wenschen, maar — niet gelooven.

Ten tweede: „de Sultan teekende de concessie voor de doorgraving der landengte van Suez!" iets, dat ons zou verheugen, maar waarmede wij ons ook nog niet durven vleijen.

1858 zal in dit opzigt wel spoedig teleurstellingen brengen aan hen die ligt geloovig zijn, maar — dit is niet de schuld van 1858! Die te goed van vertrouwen is, ziet zich dikwijls bedrogen, dat was zoo sedert de Paradijsappelbeet.

De Keizer van Oostenrijk heeft de bevolking zijner hoofdstad op Kerstijd zeer verheugd met de toezegging: „gij zult spoedig worden verlost van het vesting-keurslijf, dat u zoo lang en soms zoo pijnlijk knelde; dan zult gij u naar hartelust kunnen uitzetten!"

Men verzekert daarenboven, dat de Keizerin zich in gezegende omstandigheden bevindt, alsmede dat de Oostenrijksche internuntius te Constanstinopel last ontving, om bij de onderhandelingen over de doorgraving van de landengte van Suez, zeer voorzigtig te zijn en het te houden met die het naar alle waarschijnlijkheid wint!

Dit is dikwijls zeer verstandig, maar niet altijd eerlijk. Of is, wat niet eerlijk wordt genoemd, ook niet verstandig?

Maar de diplomatie is, zooals onze lezers weten, eene wonderlijke dame, en kan eene Moorin hare huid veranderen?

Onder de documenten die nog in het oude jaar onder de aandacht van het Engelsche publiek worden gebragt, behoort er ook eene, waarop menig oog met smart zal staren, — eene lijst namelijk van hen, die in den oorlog in Britsch-Indie hun leven verloren — eene lijst, die anderhalve digt gezette kolommen van den *Times* beslaat. Men heeft die afgestorvenen, 't zij door den kogel, 't zij door ellende en kommer omgekomen, 'tzij zij door verraderlijk staal zijn vermoord, zeer digt onder elkander gezet, opdat het oog niet al te smartelijk zou worden getroffen, maar die de zijnen zoekt, zal hen wel vinden op de doodenlijst. De namen van die men lief heeft, vallen spoedig in het oog! Het ergste is, dat die lijst nog geen aanspraak maakt op volledigheid! Die dus zoo gelukkig is van daarop geen naam zijner dierbare betrekkingen aan te treffen, is daarom nog niet zeker dat deze in het land der levenden zijn. De *Times* neemt dus de onbeschrijfelijke angst van velen niet weg.

Het regerings-ontwerp, dat het bestuur in Indie aan het gouvernement opdraagt, zal zoo spoedig mogelijk bij het Parlement inkomen.

Zal Indie dan beter worden bestuurd?

't Is de vraag

Men zou zeggen, in de veronderstelling dat de O. Ind. Compagnie deed wat zij moest weten dat goed was: „neen!" want de ondervinding staat haar ten dienste. Maar — de gebeurtenissen getuigen tegen haar. Intusschen, als de magt over die ver verwijderde gewesten, zal berusten bij het Parlement, bij dat ligchaam met zoo veel hoofden en dus met zoo veel zinnen, dan is het de vraag of het beter zal gaan.

De Indische mail is aangekomen en brengt berigten mede, die bevestigen, al wat er gunstigs nopens den strijd is verhaald. De donkere najaarsdagen worden dus in Engeland verlicht door het morgenrood eener betere toekomst in Indie. De *Bombay Times*, over de bevrediging dier landstreken sprekende en wat daartoe noodig was, zegt dat de organisatie even moeijelijk zal zijn. Dat blad keurt ook af, dat de Indische regering vier en twintig leden der familie van den Koning van Delhi liet ophangen, en wel op èèn dag — 21 Nov. jl.

't Getal der officieren, bij de gevechten om Lucknow, gewond of gedood — gevechten die ongeveer acht dagen onafgebroken werden voortgezet, bedroeg twee en dertig... Eerst was het vier à vijf — nu 32 en dit cijfer zal nog wel grooter worden, trouwens waar acht dagen bloedig, en de berigten spraken „zeer wreed" gevochten werd, zou het getal 32 nog altijd zeer klein zijn.

De Wetgevende Magt in Sardinie bewees dezer dagen,

bij gelegenheid van eene stemming, dat de Ministeriële partij de sterkste is en de rigting van het Bewind dus geen gevaar loopt, van door de ultramontaansche of ultraliberale partij overvleugeld te worden.

In Spanje blijft het bij het oude en allen wachten daar op de bijeenkomst der Cortes.

Ziedaar waarde lezers! wat wij u voor den eersten dag van 1858 hebben mede te deelen en wij eindigen dus voor dit keer, met nog eens te herhalen waarmede wij begonnen: *een gelukkig nieuwjaar!*

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Al de haringschuiten zijn thans behouden te Scheveningen teruggekeerd. Zonder het zoo droevig lot, dat de *Jongste Wees* heeft ondergaan, zou dit jaar onze vloot weder van rampen verschoond zijn gebleven. Ofschoon de visscherij niet zóó gezegend is afgeloopen als verleden jaar, bestaat er toch alle reden van groote dankbaarheid. Immers niet minder dan 20 073 000 stuks steurharing en 250 ton pekelharing, van de beste hoedanigheid werden aangebragt.

Wij laten hier een kort overzigt volgen van de vangst, gedurende de laatste jaren: in 1850 beliep deze, van 59 schuiten, 6 600 000; in 1851, van 63 schuiten, 8 100 000; in 1852, van 72 schuiten, 9 396 000; in 1853, van 77 schuiten, 16 590 000; in 1854, van 90 schuiten, 11.729 000; in 1855, van 101 schuiten, 13.396.000 en in 1856, van 105 schuiten, 25 031 000 stuks. Dit jaar bestond de vloot, gelijk men weet, uit 116 vaartuigen.

— Z. M. heeft met den laatsten Dec. de nog in functie zijnde inspecteurs der jagt en visscherij eervol ontslagen.

— Naar wij vernemen is nopens de veranderingen, die met 1 Mei aanstaande in de standplaatsen van verschillende troepen zouden plaats hebben, tot hiertoe nog niets bepaald en zal die garnizoensverandering eerst in het volgende jaar, na de optreding van den nieuwen minister van oorlog, worden vastgesteld. *Handelsbl.*

— In de zitting der Tweede Kamer van 27 Nov. ll. werd door den minister van oorlog, bij gelegenheid der behandeling van de begrooting voor zijn departement, aan den heer *van Bosse*, lid der Kamer, een schriftelijk antwoord toegezegd op zijne bij die gelegenheid gehouden redevoering. Dit antwoord is thans bekend geworden, en daaruit blijkt, dat er voor het hoofdbestuur van oorlog hier te lande f 10 730 45 minder wordt uitgegeven dan voor het centraal bestuur van oorlog in Belgie, zoodat de minister het beweren van den heer *van Bosse*, dat er in Belgie voor het centraal bestuur van oorlog minder wordt uitgegeven, onjuist acht, en ook van oordeel is, dat deze zich vergist heeft met te zeggen dat er bij gemeld hoofdbestuur f 5 à 6000 minder aan traktementen wordt uitbetaald dan bij het hoofdbestuur hier te lande. Verder wederlegt de minister de bewering van der heer *van Bosse*, dat de nederlandsche militaire akademie meer zou kosten dan de Belgische.

Ambt Vollenhove, 28 Dec. De handel in rogge- en gerstestroo, sedert eenigen tijd zeer levendig en aanmerend geweest, is thans uiterst traag, ja, staat als 't ware stil. Men zegt, dat het Zeeuwsche stroo zoodanig met het Landvollenhoofsche concurreert, dat het laatstgenoemde, vooral ter zake de prijzen, door het eerste wordt teruggezet. Dien tengevolge is de markt hier f 1 per 500 Ned. ponden gedaald en op f 8 50 terug gebragt.

Groningen, 30 Dec. Als een merkwaardig voorbeeld van heimwee bij dieren wordt geschreven, dat, toen *H Veltkam* te Beerta ll. Maandag een van zijne twee varkens van het hok genomen en die geslagt had, de andere weigerde eenig voedsel tot zich te nemen. Vreezende dat het dier spoedig zoude sterven, vond men zich genoodzaakt, het Zondag te slagten, en toen bleek het, dat noch in de ingewanden, noch in de maag eenige stof aanwezig was, en overigens alles in gezonden toestand verkeerde. *Gr. Ct.*

— Nu weder met het einde des jaars de tijd nadert, dat velen gebruik maken van vuurwapenen en die schieten met geweer of pistool reeds zoo dikwijls noodlottige gevolgen heeft veroorzaakt, zij ter waarschuwing voor anderen het volgende ongeluk gemeld: Zekere *Adriaan Focken*, te Stadskanaal, heeft den 25sten dezer, bij het afschieten van eene pistool, zijne regterhand zoodanig beschadigd, dat deze, nadat geneeskundige behandeling ingeroepen was, heeft moeten worden afgezet. De ongelukkige heeft eene vrouw met zes kinderen, die met hem deze ramp betreuren.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De *Presse* zal waarschijnlijk spoedig weder verschijnen. *George Sand* heeft in het belang van dat blad een adres ingediend aan de keizerin, waarin gewezen wordt op het groot aantal werklieden, die, ten gevolge der schorsing, thans broodeloos zijn, en in het wintersaizoen groote kommer en gebrek lijden. De keizerin heeft hare tusschenkomst beloofd en het adres reeds aan den keizer voorgelegd. Bedoelde schorsing doet de schatkist van den Staat niet minder dan 120.000 fr. aan zegelgeld derven.

— Dadelijk na de bevalling der Keizerin van Frankrijk zond de Koningin van Spanje keten van het gulden vlies aan den kroonprins. Algemeen is men te Madrid van gevoelen, dat Keizer *Napoleon* thans niet toeven zal om ter vergelding der hem bewezene voorkomendheid, den prins van Asturien het grootkruis van het Legioen van Eer te zenden.

— Het gebruik van alikruiken schrijft men uit Parijs is zoo toegenomen, dat de consumtie van oesters daaronder lijdt. Er worden iederen dag 2000 manden oesters minder gebruikt, en daarentegen kan men berekenen, dat er voor meer dan een millioen francs aan de voor de liefhebbers afzigtelijke slakken te Parijs verteerd wordt. De beste soort komt uit Champagne, Bourgogne en Poitou.

ENGELAND.

De dood van dr. *Vogel* wordt bevestigd door het rapport van lord *Clarendon* aan de aardrijkskundige maatschappij te Londen. De ongelukkige reiziger heeft in het gebied van den Sultan van Waday een berg willen onderzoeken, waarvan het beklimmen verboden was. Het was hiervoor, dat hij ter dood werd gebragt.

— De beroemde reiziger, dr. *Honigberger*, die zich op dit oogenblik te Calcutta bevindt, heeft, volgens een brief van hem van 9 Nov., de gewigtige ontdekking gedaan, dat hij de cholera door inenting kan genezen. Hij wil zijn algemeen middel aan de Engelsche regering voor 100,000 ropijen verkoopen en staat over deze zaak in onderhandeling. Hij moet reeds 600 choleralijders met dit middel gered hebben en is te Calcutta algemeen als de cholera-doctor bekend.

— Een komiek proces dat dezer dagen door eene fatsoenlijke Engelsche dame tegen een landlooper gevoerd en ook gewonnen werd, baart te Londen veel opzien. Daar gevallen van dezen aard meer voorkomen en als eene bijdrage tot de kennis der zeden van onzen tijd beschouwd kunnen worden, is het niet overbodig ze wereldkundig te maken. Engelsche dames, die met buitenlanders een huwelijk wenschen aan te gaan, zullen wel doen met de geschiedenis des graven *Waszkowski* en de honorable *Marij Jones* te lezen. Deze miss, 42 jaren oud, had appartementen in hetzelfde huis, waarin een edele Pool, die zich voor zekeren graaf *Waszkowski* en neef van Prins *Wittgenstein* uitgaf, zijn verblijf hield. Deze graaf is de gevaarlijkste huwelijkskandidaat van onzen tijd. Hij was met zekere miss *Swijafen*, daarna met miss *Chadwick*, later met miss *Romsey* en nog iets later met eene zuster van deze miss *Romsey* verloofd. Hij viel miss *Jones* aan door middel van bloembouquetten; om hem kwijt te raken — zoo was de uitlegging van den advokaat der miss — liet zij zich bewegen om een bezoek van hem aan te nemen. Reeds scheen de jonge 28 jarige graaf zeker van zijne zegepraal. Hij sprak van zijne uitgestrekte goederen in Polen, van zijn edelen vader, enz. enz. Miss *Jones* beloofde hem hare hand en de graaf leende van haar 100 pd. st. Maar nu kwam het gevaarlijke punt; miss *Jones* wilde bij huwelijksvoorwaarde de vrije beschikking over haar aanzienlijk vermogen gewaarborgd zien, hetgeen den aanstaanden echtgenoot niet behaagde, die het tegendeel wenschte. Het gevolg was, dat het huwelijk afsprong. Miss *Jones*, in plaats van blijde te zijn, dat zij er zoo goedkoop afkwam, had de dwaasheid den edelen graaf tot terugbetaling der geleende 100 pd. st. te dagvaarden. Beide partijen verschenen voor de Regtbank en het pleidooi van den advocaat des graven is het aardigste van de geheele zaak. De graaf erkende, dat hij 100 pd. st. geleend had, maar alleen om zijne beminde pleizier te doen. Om aangenaam in hare oogen te zijn, had hij gekocht: 1o eene garderobe voor 27 pd. st.; 2o. eene guitarre voor 15 pd st.; 3o. een bruilofspak voor 10 pd. st.; een diamanten ring aan zijn vinger voor 15 guinjes; voorts had hij een horologie met ketting uit de bank van leening gelost enz. enz., summa summarum ruim 100 pd. st ten beste van miss *Jones* besteed. Onder de verdere kleinigheden behoorde ook nog een photographisch portret van zijn edel gelaat, ten bedrage van 5 sh. Overigens bekende de deugniet, dat hij tot nu toe van zulke praktijken geleefd had en b. v. van miss *Swijafen* 300 pd. st. voor de teruggave harer brieven had bekomen. „ik heb op deze wijze veel geld verdiend”, zeide hij voor de regtbank; „ben ik met de eene dame klaar, dan knoop ik met eene andere weder eene betrekking aan.”

Hij werd tot de teruggave van de 100 pd. st. veroordeeld.

— De Porte heeft, naar men verneemt, aan haren gezant te Londen in last gegeven, bij het kabinet van St. James ophelderingen te vragen omtrent het bezetten van het eiland Perim door de Engelschen. Van den uitslag van dezen stap zal het afhangen, of de russische gezant te Konstantinopel de nota tegen dat bezetten bij de Porte zal indienen, welke indiening ten onregte reeds als feit is vermeld.

— Gelijk dit meer het geval is, heeft de verkiezing van een maire te Nieuw-York tot eene echt Amerikaansche weddenschap aanleiding gegeven. De man, die voor den gevallen kandidaat had gewed, heeft in een blaauw hembd op een da[illegible] opgerigt toestel een vaam hout moeten zagen. Hij is ten ure begonnen, eene ontzaggelijke menigte was hijeen gestroomd, om het tooneel aan te zien; alle vensters waren weldra gevuld met dames. De zager, de heer *Gilbert*, was weldra vermoeid, maar hij heeft toch zijn arbeid ten 4 ure goed volbragt. De dames wierpen hem bloemruikers, zakdoeken toe; anderen zonden hem wijn en gebraad 't geen hem beter te staan kwam. Er is eene photographie van genomen.

ITALIE.

Een brief uit Napels van 22 Dec schildert de algemeene vrees aldaar voor eene herhaling der aardbeving. Een tweede schok van 19 op 20 heeft, zoo als reeds gemeld is, geene noodlottige uitwerking gehad, evenmin als een derde in den ochtend van den 20sten.

De berigten uit de provincien luiden vreesselijk. In de hoofdstad van Basilicata, Potenza, hetwelk 15 000 inwoners telt, is geen enkel huis gespaard; al de openbare gebouwen werden vernield en het aantal offers is zeer groot. Tot den 19den had men reeds 19 dooden gevonden. De geheele bevolking leeft in de open lucht en is van het noodzakelijkste verstoken.

Eene andere stad in deze provincie, Tito, met 8- a 10 000 inwoners, Laurenzana, Marsiconuovo en Brienza, zijn geheel en al in puin, en Vignola, Riggiono, Cavello, Anzi en Abriola zijn er weinig beter afgekomen. Het getal verongelukten is nog niet juist bekend. Dat der dooden te Polla en Castel ano is buitengewoon groot; in de eerstgenoemde stad had men tot 19 Dec. reeds 300, in de tweede 400 opgegraven; te Sarconi had men 30 dooden gevonden en te Chiriciraparo 4. Eenige personen werden nog levend van onder het puin gehaald. De autoriteiten leggen grooten ijver aan den dag. De ongelukkigen worden van al het noodige voorzien en in alle steden zijn inschrijvingen voor hen geopend. Het officiële dagblad van Napels meldt nog, dat de buitengewone hevigheid der aardbeving zich bepaald heeft tot de provincie Basilicata en het Principato citeriore, welke het middelpunt uitmaakten van den hevigen schok. De berigten van den 19den melden, dat te Polla 300 lijken zijn uitgegraven; te Carbone werden 21 personen gedood en 19 gewond; Castelsaco werd bijna geheel met den bodem gelijk gemaakt en 400 personen kwamen aldaar om het leven. Te Sarconi kwamen 50 personen om en het gedeeltelijk vernielde Maratea telt één slagtoffer.

— Aan een anderen brief uit Napels ontleenen wij de volgende bijzonderheden, welke tot heden toe nog niet bekend waren.

Napels, 19 Decem

..... De aardbeving schijnt uit Kalabrie gek zijn. Te Napels heeft veel schrik en ontzetting geh maar ongelukken hebben wij niet te betreuren

De dieren legden hunne vrees door gehuil en aan den dag; de vrouwen schreeuwden al ruim z Vele muren zijn gescheurd. Ieder vlugtte hals ov medenemende wat het kostbaarste bij de hand openbare pleinen waren opgevuld met volk. schoone dames verrast op den oogenblik dat zij gingen, op straat komen loopen, zonder andere kl aan dan de paletot haars mans over haar hemd; vielen in zwijm. Er was volk op al de pleinen, voet als in rijtuigen, van 2 tot 3 ure 's morgens.

Daar men eene herhaling der aardbeving vrees 's anderendaags 's avonds dezelfde volksmenigte heen. Gelukkiglijk werd die vrees niet verwezent

De hooge overheid heeft onmiddelijk maatregele men.

De intendanten en onder-intendanten der verwoe ken zijn op staanden voet naar hunne residentien ken. Men deelt geld en levensmiddelen uit; men t tenten, om de van dak beroofde familien eene schu te verleenen.

De telegraafdraden zijn op bijna alle linien geb zoo dat wij zonder nieuws zijn uit de meeste steden.

De gisteren ontscheepte reizigers van de stoo bo *de Calabre* zeggen, dat Kalabrie weinig door de ving heeft geleden.

ASSEN, 31 December.

TELEGRAFISCHE BERIGTE

Amsterdam, **Woensdag**, 30 **Dec**. Op d van heden was de slotkoers der **effecten** als vo *Nederl.* 2½ pCt 63½ percent. Dito 4 pCt 96 cent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 pCt. 104¼ percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Meta pCt. 86⅜ percent.

Granen en Zaden

Koolzaad onveranderd, op April f 438. — Raap ger, op zes wekken 41½. — Tarwe onveranderd; nieuwe bonte poolsche f 327. — Rogge ruim prijs 127 ponds nieuwe Pruissische f 195.

's Gravenhage, 31 Dec. Er zijn gunstige b uit Java aangekomen.

Zwolle, **30 December**.

De middelprijzen der onderstaande artikelen war den aan onze markt als volgt:

Tarwe .	f 8 37⁵ à f 10 75	**Erwten** groene .	
Rogge .	f 6 50 à f 0-00	**Boter** per pond	f 1-00
Boekweit	f 7-00	„ per ⅛ vat	f
Gerst	f 5 20	**Paardeboonen**	à f
Aardappelen .	f 2-37⁵	**Duiveboonen**	f

Jl. Dingsdag heeft aan het locaal van het Prov. G nement alhier de uitbesteding plaats gehad van he wen van een tolhuis op den Provincialen weg van naar Rolde aan de Duurserbrug. Er was ingeschreve A. *Koops* te Assen voor f 1684, *J. Vennink* te Asse f 1687 en *L. Vennink* voor f 1690. Het werk is aan g

— Een gerucht, voor welks juistheid wij echte instaan, wil, dat eene Belgische maatschappij aanb hebben gedaan, om de uitgestrekte en kostbare van Zuid- en Noord-Barge, gemeente Emmen, aan t pen voor f 200 per bunder.

— In de gemeente Borger en hare omstreken hee de pokken in vrij erge mate. Opmerkelijk is h bijna alle aangetasten tot de zoogenaamde afgesch gemeente behooren, die om godsdienstige bezwaren gevaccineerd zijn. Het verloop der ziekte is bij dez veel kwaadaardiger.

— Dezer dagen zijn in het Prov. Museum voor den enz. alhier, o. a. weder twee belangrijke voorw gedaan, nl. een holle strijdbijl (of beitel met holl en een koperen beitel. De eerste is gevonden bij h ven eener sloot in de zoogenaamde Wijert (gem. Gi ongeveer 5 voet onder de oppervlakte van den gron de arbeiders *Jans Mulder* en *Gerhard Vos* te Zam en is door de zorg van den heer mr. *C. L. Kniphorst* gemeester der gem. Gieten, in 't Museum opgen door zijn bijzonderen vorm is dit voorwerp zeer b rijk De andere koperen beitel is gevonden in het Veld, toebehoorende aan den heer mr. *H. Vos* alhie door z. ed. welwillend aan 't Museum ten geschenk geven.

— Men verzoekt ons het volgende te plaatsen:

Te Hoogeveen circuleert thans een adres (b navolging in andere plaatsen wordt aanbevo gew 2de Kamer der Staten Generaal tot afschaffin naad accijns op den turf; — de adressanten voeren gen onderscheidene gronden, aan, dat de intrekking wet op dat middel zoo in beginsel als in uitvoering deelig, noodzakelijk en verreweg verkieslijker en m is, dan van den accijns op het geslagt, daar het Lan *halve een schat van onkosten van beheer*, s *materieel* enz. enz., nog ruim eene ton gou zou

** **Hoogeveen**, 29 Dec Het aantal korenmolens z

REISVERHAAL
VAN ASSEN NAAR 'S GRAVENHAGE,
IN DEN TRANT VAN
den Drentschen Assessor met zijne beide neven op reis *Amsterdam*.

(22e Vervolg.)

Vijf dames van 25 tot 30 jaren, die op veroveringen ro of van mislukte belegeringen mompelen, de beide zoo e noemde gezelschappen als vijandelijke corpsen beschouwen der toespraak!

Vijf dames van 30 tot 35 jaren, die het oog over de tees laten weiden, gaarne ter sluiks eens in den spiegel ten einde zich, van achter het vleijend en verleidend glas hoofd opgeschikt om niet plaats te nemen in terhooi - zonder toespraak.

Vijf dames van 35 tot 40 jaar, die niet zeer nang me